

"Taraful" unui oraș

Blacks

Oraș al neputinței colective
de a schimba macazul în destin,
Cine te-a prins în chingi decorative
și te sugrumă cu al lui "festin"?

Ce lăutar îți cântă azi prohodul
și zdrăngăne lăuta a blestem,
crezând c-a sa cântare este codul
ce-ți va deschide calea spre etern?

Cum de n-auzi a sărăciei jale
ce ți-a cuprins gândirea c-un lasou
și ți-a turnat ulei în balamale
să poți dansa în ritmul de tangou?

Te uită azi în propriile-ți pagini
să vezi ce-ai fost și ce ai devenit,
Cum te-ai născut să fii fără de margini,
dar te-ai blocat și ai întepenit.

Din când în cînd, la patru ani citire,
o șansă lumea-ți prinde la rever,
Iar calea spre dorita izbăvire
ți se arată ca un acroter.

Să îți așezi destinul pe vecie-
Un David regândit ca un îndemn
să dea de știre că, prin cerbicie,
ne va păzi de tot ce-i azi nedemn.

Dar nu renaști, rămâi în amortire,
iar votul ți-e legat de-un ajutor
ce îl primesc prea mulți, ca-n amuțire
să își trăiască propriul viitor.

Si ce alegi, oraș al sărăciei:
Să calci în gropi, la fiecare pas,
Să fii experimentul cârpăciei
ce unii o adoptă de pripas.

Nu căuta prea mult pe milostivii
ce-au adoptat decizii fără rost!
Îi vei găsi pe toți aberativii,

POEZII ONLINE

Acolo sus, fiind mereu la post!

E un taraf fără de instrumente,
Ce ține-n în mâini doar pixuri și hârtii
Iar ce decid devine, fatalmente,
un "portativ bogat" în inepții.

Puterea lor prin vot e definită,
dar sună incredibil de afon
căci pentru ei puterea-i împărțită
și fiecare ascultă propriul ton.

Oraș rigid, al neputinței soclu,
asculti tot ce aleșii au gândit!
Din când în când privești printr-un binoclu
să vezi cum alții s-au înzdrăvenit.

Dar sunt departe, poate prea departe
și nu vezi nicio cale să-i urmezi...
Așa că stai și îți aștepti o moarte
ce va veni, dar, astăzi..., tu dansezi.